

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Prudentia, præsertim in uxore ducenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

rumpens flamma, Creusam cum tota regia combussit. Sic Dejanira Herculi vestem, Nessi Centauri cruore infectam dono dedit, quâ ille indutâ, versus in furias, seipsum in monte Oeta concremavit. Sic Rosimunda Longobardorum regina, Helmigio, delicio suo, vinum & pestem in aureo poculo propinavit. Sic Fenella Kennethum Scotorum regem per occultas insidias occidit, dum statuat ei munere misit, pomum aureum manu tenentem; quod ubi manibus contigit, statim inde jaculis erumpentibus confossus est. Cardan. de rerum variet. lib. 12. c. 56. Verè Juvenalis:

veniunt à dote Sagittæ

Exitiales, lethifera, fatales. Epimetheus si sapuisset, suam Jovis Pandoram remisisset, ipse de pane, fidaque sibi conjugè circumspexisset. In quo tamen delirio nimium quàm multos imitatores habet, qui formæ & opulentia pellaciâ abrepti, pro Pandora Furiam, & mille pestes in thalamum inducunt; quibus, extremis in angustijs unica spes restat scindendi aliquando odiosi vinculi Parcarum forfice.

III. (c) Fuit prudentissimus Prometheus, ut ipsum nomen indicat, ἀπὸ τῆς προνοίας, à providentia sumptum. Qui quòd rudes & agrestes homines informavit ad humanitatem, dicitur finxisse hominem è luto; Et ignem coelo surripuisse, dum docuit artem, varia opera, ignis beneficio efficiendi. Vidit is Pandoram, sed non fidit speciosa ac blanda mulieri. Et quamvis (quod Poëtæ canunt, capillos ejus ornarent Charites auro fulgente, bina lumina scintillarint instar siderum: vultum Citherea rosis pinxerit: collum ebore induxerit: Pitho seu Suada favos per ora sparserit; non fidit tamen Prometheus, nec se falli passus est, illud sibi, quod postea Poëta retulit, occinens:

Plus aloës, quàm mellis habet. Juven. Sat. 6.

IV. (d) Meminimus supra proverbij: *Malò acceptò stultus sapit.* Videtur hoc, inquit, Chiliastes, ex Promethei & Epimethei fabula manasse, quando Pandora omnibus, formæ, cultûs, ingenij, linguæque dotibus cumulata, frustra sollicitatò Prometheo, (qui Græcis eum significat, cui prius quàm rem aggrediatur, suppetit consilium, nam προνοία est consilio malis imminentibus occurrere) Epimetheum ad aperiendam pyxidem induxit, cui juxta nominis etymon, re peracta, tum demum consilium in mentem venit. Enimverò nimis quàm multos hic albæ mentis homo fraterculos habet, tum maxime, quando in ducendis uxoribus tantum cortex aspicitur, nec attenditur, quæ caries intus in hunc lateat.

Plautus

(c) Prudentia (d) Praesertim in uxore ducenda.

Plautus monet : *Feliciter sapit, qui alieno periculo sapit.* Et Tibullus :
Felix, quicumque dolore

Alterius, discēs posse carere tuo.

Huc alludunt & illæ serò sapientium voces : *Nunc scio quid sit amor. Nunc & ego illam scelestam, & me miserum esse sentio. Ah vix tandem sensi stolidus* &c. Plautus. Interrogatus Democritus cur pusillam uxorem duxisset, respondit: Ego ex omnibus malis minimum elegi. Aristippus mulierem parvam, sed pulchram conspicatus: Parvum, inquit, pulchrum, magnum autem malum. Et Pythagoras quæsitus, cur inimico filiam dedisset nuptui: quia nihil, ait, dare poteram deterius.

SYMBOLUM VIII.

Quatuor Ætates siue sæcula,

1. *Metam.*

Ethicè.

1. Quatuor Monarchiæ.
2. Quatuor ætates ex S. Scriptura.
3. Quatuor ætates ex Seneca.
4. Quatuor ætates ex Juvenale.
5. Astrææ imago & officium.

Fixerunt has Ætates Poëta, totidem gradibus bonorum & malorum, quot metallorum, inter se discretas. Primum & antiquissimum sæculum, propter præstantiam vocant *aureum*, Saturno tenente cæli, terræque imperium; quo tempore in summa rerum omnium affluentia, quiete & felicitate vivebant mortales, sine turbis, sine bellis, sine curis & molestiis, sine ullis animorum perturbationibus. Unde Ovidius loc. cit.

Aurea prima fata est ætas, quæ vindice nullo
Sponte sua sine lege fidem, rectumque tenebat.

Et lib. 1. *Fast.*

Nondum Justitiæ facinus mortale fugarat:
Ultima de Superis illa reliquit humum.
Proque metu populum sine vi, pudor ipse regebat:
Nullus erat Justis reddere jura labor.

Et Virgilius 1. *Georg.*

Ante Jovem nulli subigebant arva coloni,

Nec